

Скарбничка

Дитяча газета

Ризикуючи життям

Полуночная битва **2**Пригоди шукачів **4**Маленький "слоник" **6**Добрячок **7**Про рибу-клоуна **8**Веселый English **9**

Кончается лето

Кончается лето, нам в школу пора,
Съезжается снова домой детвора,
Кто едет в село, кто-то в город спешит,
Кому-то костюм новый может быть сшит,
Кому-то купили впервые часы,
Кому-то вручили баян, где басы,
Не глядя, нажмут пальцы левой руки,
Кому-то кроссовки еще велики.
Последние дни лета просто летят,
Как жаль, не вернуть их уж больше назад.
Но будем надеяться, что через год
К нам снова любимое лето придет!

Мартін не міг повірити своїм очам. На вузькому уступі скелі над бурхливим річковим порогом, оточеним високими скелями, лежав собака – голодний, замерзлий, самотній.

Серце хлопчика стиснулося від співчуття до наляканої тварини. Співчуття – це одна справа, а дії – інша.

Мартін був людиною діла! Коли він біг додому, щоб захопити трохи їжі для нещасної тваринки, він ще не знав, що той пес провів на уступі скелі вже чотири дні.

Обережно спускався Мартін по скелі, вишукуючи для опори тріщини в породі, сподіваючись, що гілки, за котрі він чіплявся, втримають його і не зламаються.

Врешті-решт хлопчик дістав пере-ляканого пса, котрий із вдячністю

почав їсти. Хлопчик не міг вилізти з ущелини разом із собакою, тому, приласкавши і нагодувавши тварину, він залишив її саму ще на одну ніч.

Рано-вранці Мартін повернувся, цього разу з ним було кілька сильних чоловіків із довгими мотузками. Незабаром усі вже були в безпечному місці, цілі та неушкоджені.

На з'їзд у Торонто Мартін був запрошений як почесний гість. «Навіщо ти ризикував своїм життям заради тварини?» - запитали в нього.

Хлопчик знизав плечима: «У мене вдома є цуценя. Коли воно голодне, я його годую. Коли я побачив собаку на уступі скелі, я зрозумів, що він теж зголоднів, тому я його і погодував»

Що це, просто доброта? Мабуть, щось більше...

Полуночная битва

Педро путешествовал вверх и вниз по реке Амазонке на лодке, продавая христианские книги в деревнях, мимо которых он проплывал. Ночью он находил такое тихое место у берега, привязывал свою лодку к дереву и засыпал среди приглушенных звуков джунглей.

Однажды рано утром он обнаружил, что привязал свою лодку к очень опасному дереву. Нет, проблема была не в ветвях и в листьях. Опасность крылась в обитателях дерева, и эта беспечность могла стоить ему жизни. Укус красного муравья обжигает, как пламя. Если достаточное количество этих больших насекомых укусит человека, он может умереть. Когда Педро задремал под этим деревом той ночью, армия красных муравьев зашагала вниз по веревке, направляясь прямо к уставшему Педро.

В тот момент подул ветер, и лодка другой своей частью прислонилась к другому дереву. Задремавший мужчина и не ведал, что это дерево служило прибежищем для колонии черных муравьев, смертельных врагов красных муравьев. Еще одна армия муравьев двинулась вниз по ветке, забралась в лодку и встретилась с полчищем красных муравьев всего лишь в паре метров от головы Педро.

Всю ночь напролет шла жестокая беззвучная битва. На рассвете, когда Педро проснулся, он обнаружил, что его лодка была полем битвы и на ней множество мертвых красных муравьев. Их черные соплеменники победили и прогнали красную армию из лодки вверх по веревке к их собственному дереву.

Господь посылает спасение от любого врага.

Нагорода

Стоячи на розвантаженні сміття, Майк тримав у долоні монети. Він ніколи не бачив так багато грошей.

Майк Янг, трудолюбивий юнак, який збирав та відвозив сміття, напередодні забрав ящики зі сміттям з будинку Стелли Джоунс і відвіз їх на сміттєзвалище. Жінка наводила лад у будинку і була задоволена, що сміття зникло у вантажній машині Майкла.

Увечері, розвантажуючи коробки та пакети, які юнак забрав, він помітив срібну баночку з-під фарби. Вона була важкою, і щось дзвеніло в ній.

Відкривши кришку, Майк побачив згорнуті купюри і багато монет. «Це з будинку Джоунс», – пригадав юнак.

Застрибнувши у вантажівку, він поспішив повернутися на вулицю, де мешкала стара жінка. Вона із полегшенням зітхнула, побачивши в руках юнака банку з грошиками. «Це

заощадження усього мого життя! – вигукнула вона. – Мені було б дуже важко, якби ви не повернули це».

Минули роки. Майк вже й забув про цей випадок.

Одного разу в його поштовій скриньці з'явився солідний конверт. У конверті були документи, згідно з якими йому потрібно було з'явитися до міського судді. Руки юнака задрижали. Що він зробив?

– Ви повернули банку з грошиками місіс Стелли Джоунс? – запитав чоловік за великим дерев'яним столом.

– Так, – відповів Майк, тільки зараз згадавши про ту подію. – У чому справа?

Суддя пояснив: «Місіс Джоунс нещодавно померла, залишивши свій будинок, – він простягнув підписаний документ через стіл, – вам».

Ось так, діти, була винагороджена людська чесність.

Ребус

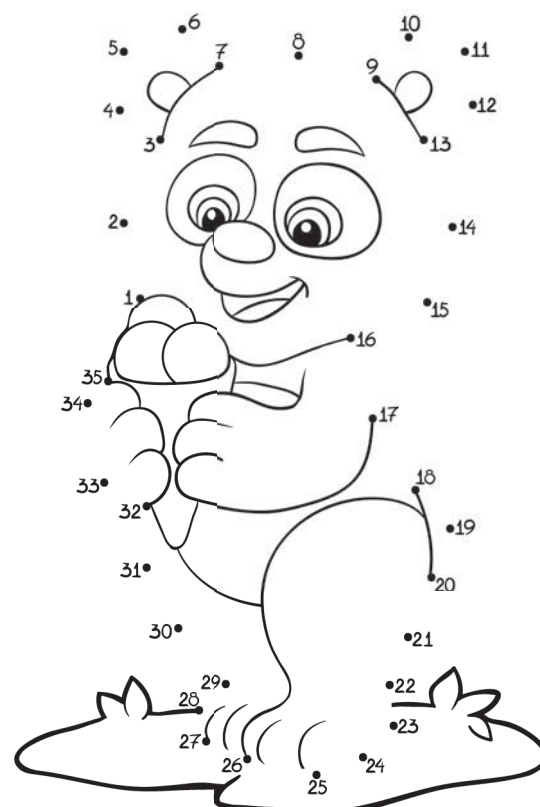
“ПА”

Разгадай и
запиши ответ _____

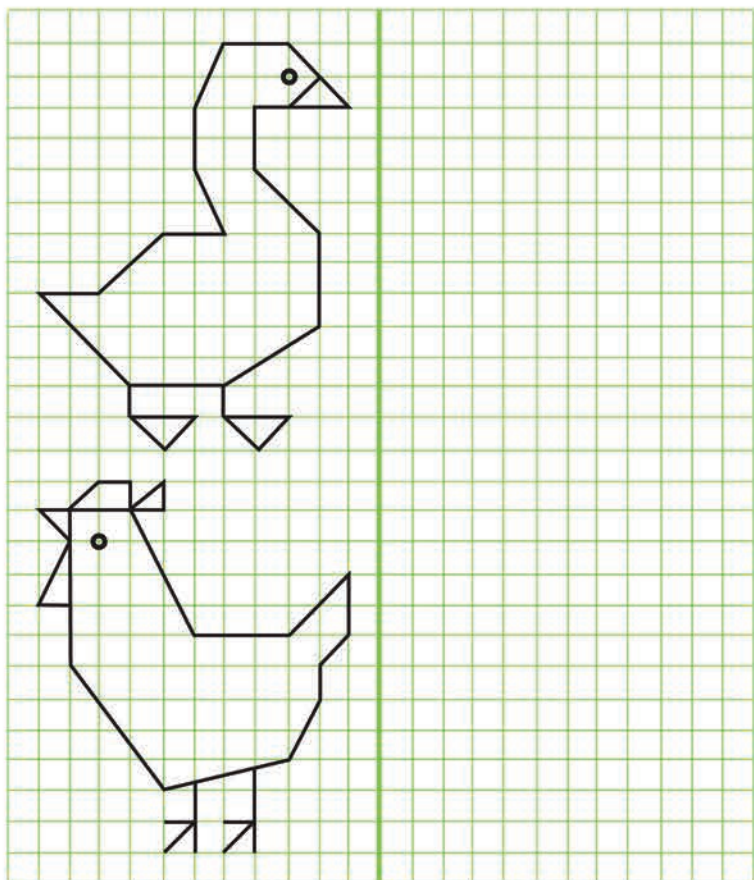
Знайди тінь

Соедини линии и раскрась.

Нарисуй по клеткам

Знайди пару метелику

Розмалюй за цифрами

0 – білий	5 – блакитний
1 – червоний	6 – синій
2 – оранжевий	7 – фіолетовий
3 – жовтий	8 – коричневий
4 – зелений	9 – чорний

Порятунок

Чарльз Міллс

Дорогі наші юні друзі, події, про які ви прочитаєте у цій історії, допоможуть вам поринути у далеке минуле і замислитися над вчинками людей, небайдужих до долі оточуючих.

«Кулі врізалися в палубу на відстані декількох сантиметрів над головою Джона Елліота. Вибухали бомби, стогнали люди, котрі помирали.

Америка була в стані війни з Японією, і військово-морський флот у Перл-Харборі, на Гавайях, був розгромлений.

Через чотири роки Елліот був уже військово-морським лейтенантом і командував китайським вантажним судном. Війна, котра так жорстоко розпочалася, наблизилася до кінця, проте картини смерті та руйнувань у Перл-Харборі досі спливали в пам'яті.

Від вибухової хвилі похитнувся мостик. Вдалечині Елліот побачив полум'я та дим, що піднімалися від японського вантажного судна, котре було наповнене біженцями. Підводна міна, залишена від часів війни, пошкодила корму.

– Змінити курс і врятувати тих людей! – наказав Джон.

– Але, сер, – запротестував один із офіцерів, – там можуть бути інші міни. Окрім того, ви були в Перл-Харборі, де японські війська намагалися вбити вас! А тепер ви хочете врятувати японців?

Елліот повернувся до свого підлеглого.

– На тому судні чоловіки, жінки та діти, – сказав строго він, – ми повинні їх урятувати!

Офіцер усміхнувся і сказав:

– Ми знали, що ви це скажете, лейтенанте!

Американське судно поспішило на допомогу судну, котре тонуло. Близько чотирьох тисяч приречених на загибель людей було врятовано.

Джон не сказав біженцям свого імені і не чекав віддяки. Проте через вісімнадцять років люди з Японії знайшли його і надіслали йому багато подарунків, серед яких – Третій Орден Вранішнього сонця, найвища нагорода їхньої країни для іноземців».

Брат і бик

Юні друзі, зараз ви зустрінетеся з героєм, котрий маленький на зріст, не може ще швидко бігати і не провів у школі жодного дня. Йому лише п'ять років.

Деякі області Австралії найкращим чином підходять для розведення корів. У господарстві потрібні й бики, щоб корів було більше. Одного купив і батько Джастіна. «Він дуже норовливий, – попередив батько свою сім'ю. – Тримайтеся від нього подалі». Джастін подивився на велику тварину і вирішив, що, мабуть, потрібно прислухатися до батькової поради. Через декілька днів, коли корови йшли для того, щоб їх подоїли, хлопчик побачив, як нещодавно куплений бик опустил свою голову і попрямував до сараю. А біля сараю була його менша сес-

тричка. Батько був надто далеко, щоб допомогти їй. Сестричку потрібно було рятувати. Хлопчик чимдуж побіг до сестри і спробував її підняти, проте сил не вистачило. Бик доволі швидко наближався, він був усе ближче і ближче. Джастін вхопив свою сестру і намагався її тягнути. Це йому вдалося. Хлопчик тягнув свою сестричку, доки не вибився із сил. Дівчинці не сподобалося, що їй заважають гратися, і вона почала опиратися. Вона не бачила, як бик мчав з неймовірною швидкістю, опустивши роги. З останніх сил хлопчик затягнув сестричку до сараю через бокові двері і зачинив їх у той момент, коли бик промчав повз них, що аж здригнулася земля.

Так братерська любов і відвага врятували життя дівчинки.

В пошуках скарбищ

1

ЗАДАНИЕ 1

Выбери необходимые предметы для путешествия по морю.

2

ЗАДАНИЕ 2

Какие из изображенных животных обитают в море? Обведи их карандашом.

3

ЗАДАНИЕ 3

6:2
0
Реши примеры, впиши буквы в клеточки от 1 до 9 и ты узнаешь, как называют уткуноса в Англии.

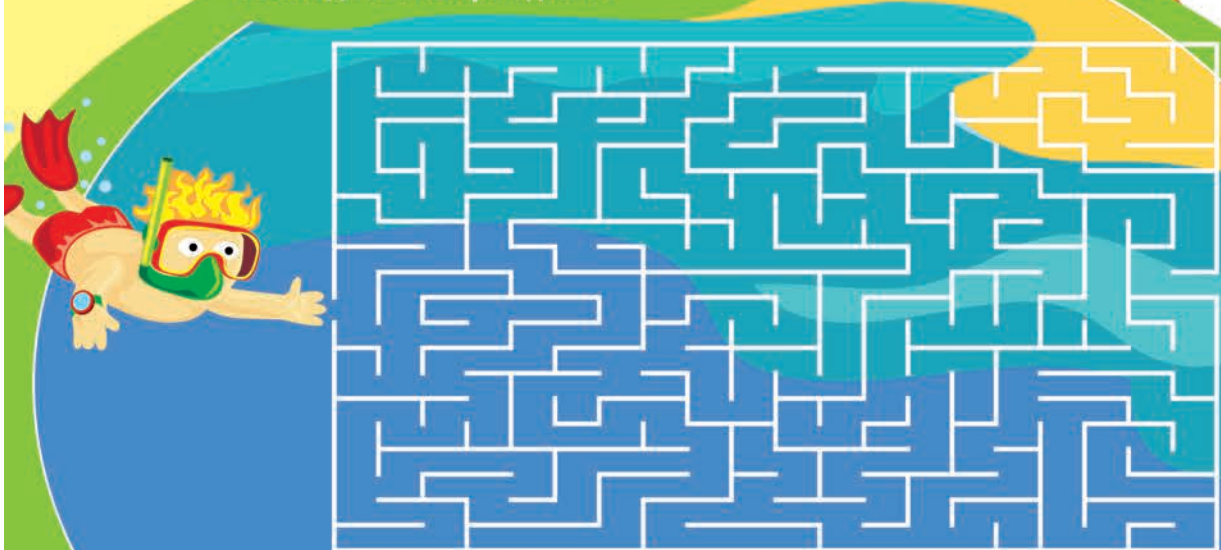
9-8
П8-4
С(8-5)+4
Л2x4
А(4+3)-5
Л(8:2)+5
П(2x2)+1
К

1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---

5

ЗАДАНИЕ 5

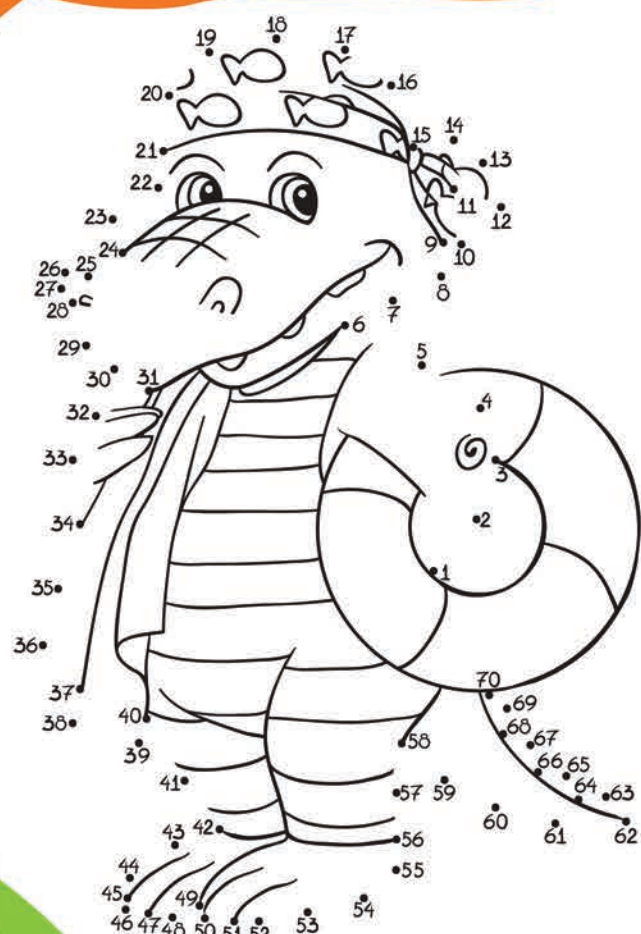
Преодолей лабиринт. В конце пути тебя ждет вознаграждение.

4

ЗАДАНИЕ 4

Соедини точки по цифрам и раскрась.

Только веруй

Маленькому Олежке стало совсем плохо. Под вечер поднялась очень высокая температура. А ночью открылось носовое кровотечение. Мама и бабушка, безуспешно пытаясь остановить кровь, вызвали машину «Скорой помощи». Бедный малыш лежал неподвижно. Стоило ему только пошевелиться, кровотечение усиливалось. Папа вышел с фонариком на улицу, чтобы встретить машину с врачом, а мама с бабушкой склонили колени возле постели мальчика и просили помощи у Господа. После молитвы мама погладила сынишку по головке и сказала:

– Не бойся, милый! Только веруй!

Иисус здесь, Он с нами!

В эту же минуту кровотечение заметно приостановилось, а еще через несколько минут прекратилось совсем.

– Спасибо Тебе, Иисус! – тихо произнес мальчик.

А вот, наконец, и врач приехал! Только на этот раз ему нечего было уже делать, разве что только выслушать рассказ об услышанной молитве. В Библии есть интересная, волнующая история, которая имела очень славный конец. Это история воскрешения дочери Иаира. Начальник синагоги Иаир очень тревожился. Его доченьке становилось все хуже и хуже. Что делать? Он знал, что где-то в их стране есть молодой Учитель по имени Иисус, Который ни-

кому не отказывал и творил удивительные чудеса. Начальник синагоги также знал, что другие начальники народа не уважают этого Учителя. Но у этих начальников не было такой беды, как у Иаира! И он решил: надо, не теряя больше ни минуты, найти Иисуса! Только Он – последняя надежда! Как хорошо, что Иаир принял такое решение. И, несмотря на то, что вера его перенесла сильнейшее испытание, Иисус остался верен Своему слову и не подвел этого отца. Слезы и печаль превратились в радость, когда Иисус пришел в их дом. Он взял за руку девочку, дочку Иаира, и она, услышав Его голос, ожила и поднялась совершенно здоровой.

Никому не хочется болеть – с этим согласится каждый. Но все равно болезни не оставляют наш мир. Кто-то, возможно, лежит с высокой температурой и сейчас. А кто-то в эти минуты терпит боль, кто-то сильно кашляет.

Кому-то уже вызвали «Скорую помощь». Не забывайте, друзья, что у нас сегодня тоже есть самый-самый Скорый Помощник – это Иисус! Ожидаете ли вы машину скорой помощи или другая опасность нависла над вами, вспоминайте ободряющие слова Иисуса, сказанные однажды отцу, переживающему за свою дочь: «Не бойся, только веруй!»

Знайди відмінності

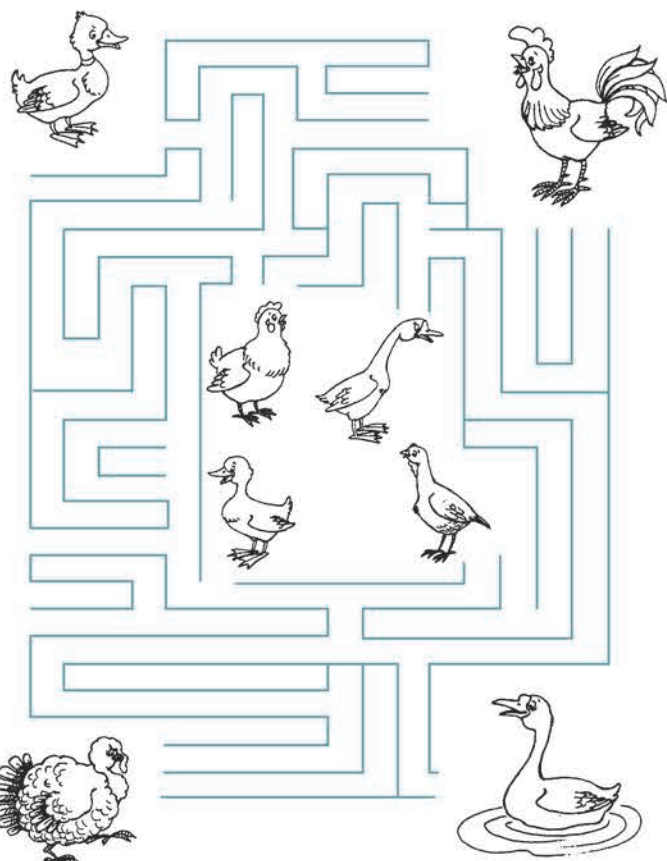

Ребус

100 ЛБ

Разгадай и
запиши ответ

Лабіринт

Колючие каштанчики на дереве сидят
И ждут, когда порадуют они собой ребят.
Ведь скоро лопнет кожица колючая на них,
И упадут под дерево, напоминая этот стих.
Вот это будет радости, и детская рука
Найдет каштанчик свеженький, глядя издалека.
И даже эти мелочи нам любит Бог давать,
Чтобы Ему «спасибо» мы могли за все сказать!

Маленький «слоник»

Ольга Стасюк

Добрячок

Знаю добре я, малята,
Кожен хоче дужим стати.
Що для цього, друзі, треба?
Тепле сонечко і небо,
Ще повітря треба чисте.
Може, щось таке ще їсти?
Треба вам щодня, малята,
Фрукти й овочі вживати,
І смачні ще їсти каші,
Щоб міцніла сила ваша.

Привіт, любі мої маленькі читачі. Думаю, кожен з вас хоче вирости сильним та дужим. Мама і бабуся говорять, що для цього потрібно їсти смачну і корисну їжу, тато каже, що потрібно тренуватися, робити зарядку, а дідусь - що для цього дуже корисно проводити час на свіжому повітрі. Справді, усі ці поради потрібно виконувати. Тоді ви неодмінно будете мати міцне здоров'я і силу.

На нашій планеті протягом усього її існування жило багато надзвичайно сильних людей. Часто вони змагалися, хто з них най-най-найдужчий. Для цього піднімали вантажі, перетягували їх на різні відстані. Дехто, аби довести свою міць, навіть виконував ці ж завдання зубами. Та це робити дуже небезпечно, адже можна зашкодити своєму здоров'ю.

Сьогодні я хочу розповісти вам про Івана Фірціка, якого у 1928 році визнали найсильнішою людиною планети. Цей чоловік колись виступав в Європі, перед королевою Британії. Народився могутній силач у селі Білки на Іршавщині, на Закарпатті. У батьків було десятеро дітей. Підлітком Іван пожалів корову, що пошкодила ногу, і сам

впрігся до плуга та зорав поле. А поранену тварину хлопець на плечах приніс додому. Його називали Іваном Силою. Слава про його міць поширилася далеко за межі нашої країни. Юнак почав тренуватися. Він тренував свою силу 25-кілограмовою гирею. І, що цікаво, не тільки носив її вдома у дворі, а й їздив із нею трамваєм. На чемпіонаті з важкої атлетики у Чехословаччині підняв вагу 150 кг і здобув золоту медаль. На той час йому виповнилося 23 роки. Згодом за певних обставин Іван став зіркою цирку. Він виконував надзвичайні номери: на його грудях трощили молотом брилу, він прибивав долонею дубову дошку до столу 20-сантиметровими цвяхами. А потім він прикладав до голівок цвяхів хустинку і витягував їх зубами. А ще триметрову рейку цей чоловік клав собі на плече. Четверо людей намагалося зігнути її, хоч їм це не вдавалося, а от Іван руками вигинав з неї серце. У Відні тягнув зубами платформу з меблями, а в Женеві загальмував руками дві машини. Перед президентом Чехословаччини Фірцак теж показував неймовірні номери, демонструючи неабияку силу. Після

місячних гастролей цирку в Лондоні королева Британії, яка відпочивала зі своїм почтом у Блекпулі, запросила гостей показати програму в п'ятитисячному залі цирку Тауер. Тут Іван тягнув ланцюгом вантажну машину, наповнену людьми. Про життя цієї надзвичайно сильної людини навіть фільм зняли. А от серед сучасних силачів українців відомі Дмитро Халаджі та Василь Вірастюк, боксери Володимир та Віталій Кличко тощо. До речі, у Біблії теж є розповідь про силача Самсона. Бог наділив його надзвичайною силою, щоб він міг боронити свій народ від филистимлян. Та, на превеликий жаль, Самсон знехтував Божим даром, тому й втратив свою міць. Згодом Господь відновив силу цього чоловіка. Але на той час сліпий Самсон був у в'язниці. Він здолав ворогів, але сам загинув.

Секрет сили тепер вам відомий. Обов'язково розкажіть про нього батькам та друзям.

Друзі, кожна людина має якесь обдарування, силу чи гарний голос, щоб завдяки цьому робити щось хороше. Тож я бажаю вам, діти, щоб усі ваші таланти та вміння справді зробили світ кращим і добрішим.

Десерт "Фруктовий"

Інгредієнти:

- яблуко: 1 шт.
- груша: 1 шт.
- полуниці: 5-7 шт.
- апельсин: 1 шт.
- червона смородина: кілька гілочок
- диня: кілька шматочків
- мед: 1-2 ст. ложки

Спосіб приготування:

1. Фрукти та ягоди помити, почистити, нарізати невеликими кубиками й перемішати. Додати мед і ще раз перемішати.
2. Покласти на тарілку сервірувальне кільце і щільно наповнити його фруктово-ягідною сумішшю. Оздобити шматочками фруктів чи ягід.

Десерт из дыни с бананами

Інгредієнти:

- 1 дыня (сочная, сладкая, небольшая);
- 3 банана;
- 3 ст. ложки лимонного сока;
- 2 ст. ложки жидкого меда;
- очищенные грецкие орехи или арахис.

Спосіб приготування:

1. Дыню и бананы убираем в холодильник до охлаждения. Орехи измельчаем. Охлажденную дыню очищаем и нарезаем средними или крупными кубиками. Бананы очищаем и нарезаем кружочками.
2. В большой салатник выкладываем бананы и дыню, поливаем заправкой, осторожно перемешиваем, посыпаем сверху орехами.

Приятного аппетита!

Про рибу-клоуна

Якщо ви дивилися мультфільм «У пошуках Немо», то рибка-клоун Немо та його татусь вам відомі. Настав час познайомитися з ними ближче!

Таке незвичайне прізвисько рибка-клоун отримала через яскраве забарвлення та схожість із гримом циркових акторів.

Колір тіла риб-клоунів може бути різним: від рожевого до вогняного, жовтого і червоного. Риба-клоун живе поряд з морською актинією (анемоною), яка завдяки величезній кількості отруйних щупалець захищає рибку від ворогів. Клоунам актинії не загрожують, ці риби виробляють спеціальний слиз, який і захищає їх

від болючих укусів. Риби-клоуни ретельно піклуються про свій «дім»: заманюють до анемони різні організми, якими та харчується, а ще очищають її від забруднення та відлякують хижаків, зокрема крабів. Харчуються переважно водоростями та планктоном, які приносить течія.

Відпливати далеко від своєї актинії риби не наважуються. Так вони можуть стати легкою здобиччю для навколишніх хижаків. Дивно, але ці смугасті симпатичні риби досить хоробрі і навіть агресивні.

Незважаючи на те, що їхні розміри зовсім не великі, вони не бояться наближатися до водолазів, щоб вигнати їх зі сво-

го помешкання. Риби можуть зважитися на те, щоб укусити того водолаза, який не реагує на попередження. Ще один цікавий факт полягає в тому, що найхоробріші серед риб-клоунів – це особини жіночої статі, вони є найбільшими за розмірами. Самці, як правило, нездатні захищатися. Усе життя риби-клоуни живуть парами. Цікаво, що ці красуні бездоганно регулюють свій ріст: можуть пришвидшити, уповільнити або й взагалі зупинити процес збільшення розмірів тіла. Риби-клоуни в природі не перевищують розмірів 12-13 см. Вони широко розповсюджені в Тихому та Індійському океанах.

Піраньї

У річкових водах Південної Америки водяться найнебезпечніші риби. Мабуть, про жодну рибу планети, за винятком акул, немає стільки жахливих історій, як про піранью.

Якщо ж дивитися на цю рибку крізь скло акваріума – звичайнісінька на вигляд рибка, довжиною до 60 см, сріблясто-блакитні боки, яскраво-червоні груди й плавці, на боках темні плями. У перекладі з португальської мови "піранья" – це пірат. За іншою версією, на місцевих

діалектах «пір» означає риба, «ранья» – зуб. Альфред Брем у своїй книзі «Життя тварин» писав про них: «Ненажерливість піраній, яких називають річковими гієнами, неймовірна. Вони нападають на будь-яку тварину, яка з'являється там, де вони живуть, навіть на риб, які більші за них у 10 разів. Дуже часто крокодил утікає від дикої зграї цих риб, причому повертається черевом догори. Піранії настільки хижі, що не жаліють навіть своїх пораних товаришів. Зуби піраній дуже гострі та міцні: ними риба миттєво перекушує палицю із твердого дерева, навіть товсті вудильні гачки».

1981 року в Обідусі (Бразилія) від цих риб загинуло 300 осіб, які опинилися у воді в результаті аварії корабля. Відомий біолог Джордж Майерс писав про цю рибу: «...зуби настільки гострі та щелепи настільки сильні, що вона може відітнути шматок м'яса від людини або алігатора, немов бритвою». Найбільш небезпечний вид живе в ріках, що в період засухи пересихають, перетворюючись на низку закритих водойм, де піранії поїдають усіх риб. У цих водоймах виживають тільки вони та каймани.

Може видатися дивним, але жителі Південної Америки, які живуть на берегах рік – оселей піраній, знають, що вони безпечні для людини за звичайних обставин. Індіанці спокійно плавають і купають своїх дітей у річках.

Веселый English

Tasty Fruits

Read and remember words

Task 1

Task 2 Crossword "Fruits"

Across

3. gr_____

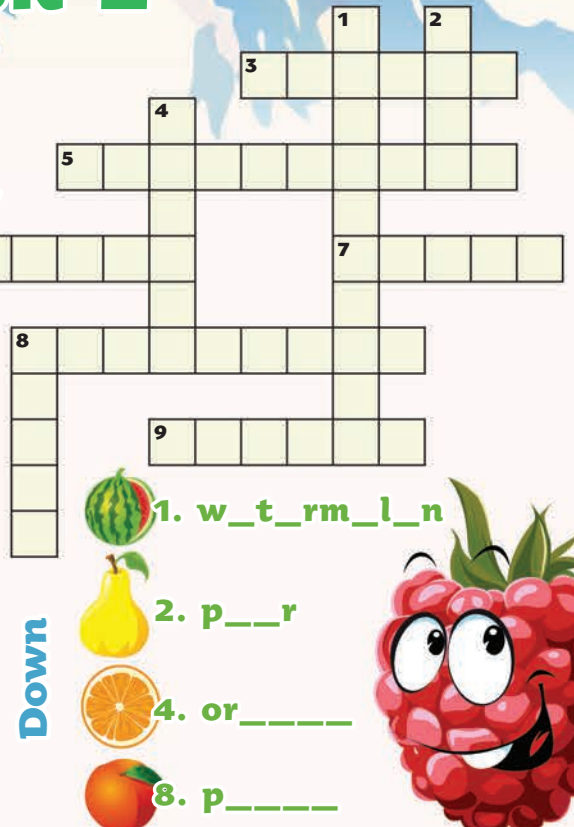
5. st__w__e__y

6. l_____

7. m__g__

8. p_n_ap_____

9. b_n_n_

Task 3

Answer the question

What fruits do you like?

I like _____

Task 5

Count: how many fruits do you see?

I see _____ fruits.

Color your favorite fruits.

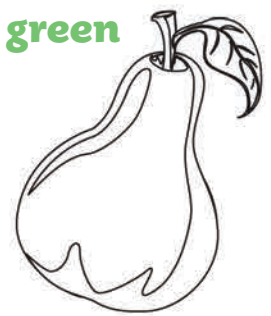
Task 4

Color fruits

purple

green

red

yellow

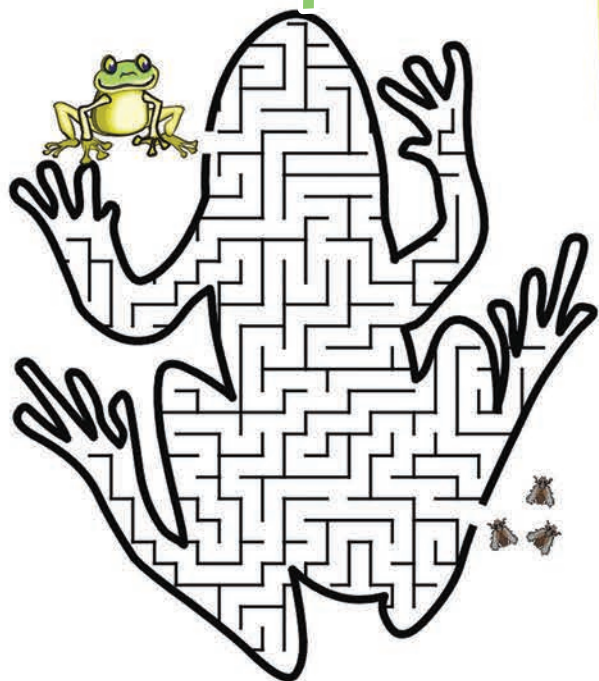
Який предмет "зайвий"?

Обери, з чого зроблено варення.
Назви правильно, яке воно.

Намного день уж стал короче,
Вот только что закат погас,
И звездочка – предвестник ночи
Зажглась довольно в ранний час.

И я, любясь ею, помню:
Бог создал мир на радость мне –
Такой прекрасный и огромный –
Пусть он приснится в сладком сне...

Лабіринт

1. На водній поверхні Амазонки зустрічається незвичайна рослина вікторія, що належить до сімейства лататтевих. Її листя досягає трьох метрів у діаметрі і може витримати вагу 25-30 кг!

2. Найбільша квітка планети – раффлезія Арнольдї. Вона належить до паразитів і росте в джунглях Малайзії.

Діаметр Арнольдї сягає одного метра, а вага – 7 кілограмів. Ця незвичайна рослина поширює запах тухлого м'яса, чим і приваблює мух.

3. Знамените дерево кеш'ю Піранжі є однією з найцікавіших пам'яток планети Земля. Воно розташувалося на території майже в 2 гектара недалеко від міста Натал у Бразилії. Цьому дереву вже 177 років. Посадив його рибалка 1888 року, який не знав, що Піранжі володіє генетичною мутацією.

Гілки цього дерева при дотику до землі починають пускати коріння і рости далі.

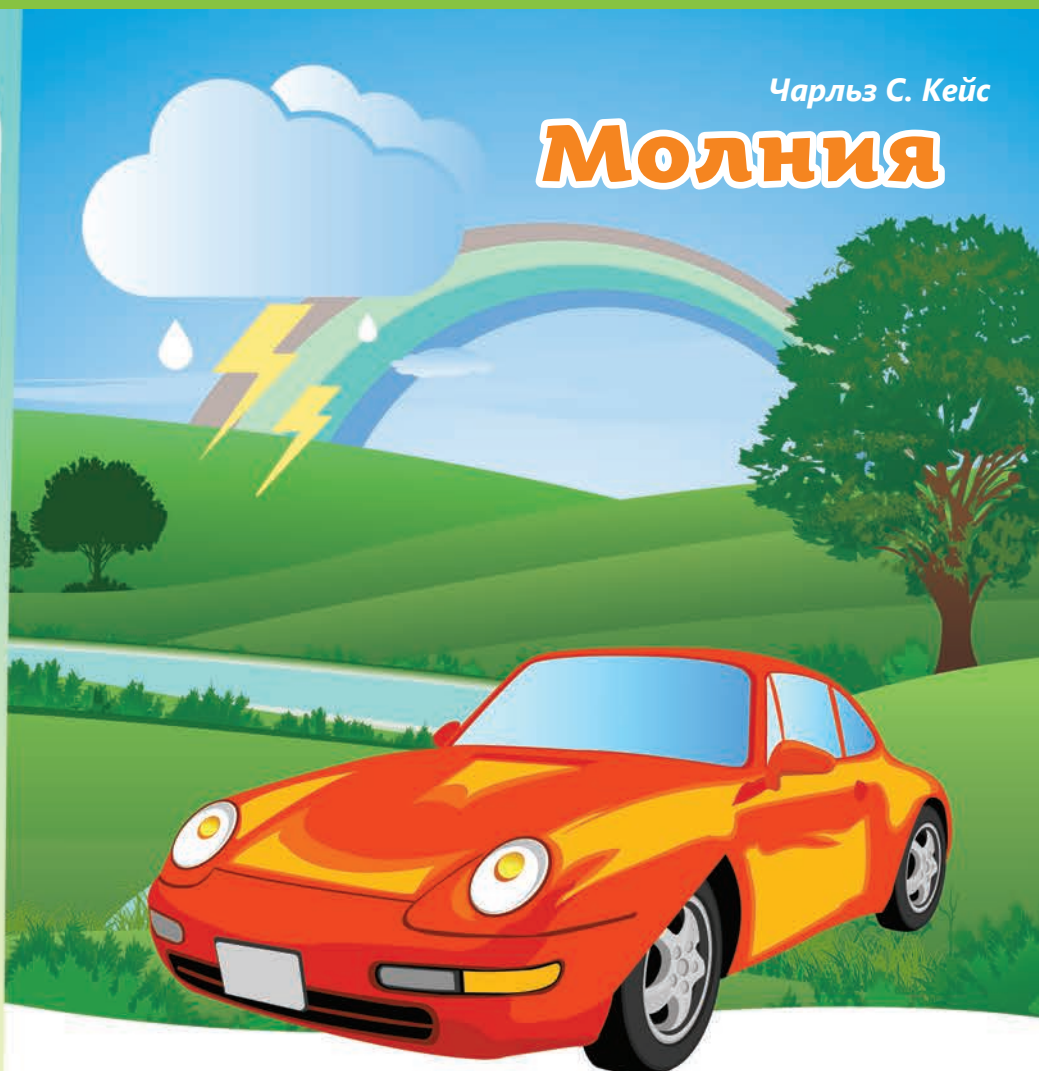
4. Найнебезпечніша жалюча рослина, яка здатна вбити навіть коня, – новозеландське кропив'яне дерево. Воно впорскує під шкіру свої жертви велику кількість сильних отрут, серед яких – мурашина кислота і гістамін.

5. У лісах Бразилії існує дерево, яке називають «молочна соска». Якщо його проткнути ножем, то з кори полетиться рослинне молочко. Дерево здатне за один раз дати 4 літри молока. Його можна вживати в їжу, але спершу його необхідно прокип'ятити і розбавити водою.

Чарльз С. Кейс

Молния

Молния в нашем мире встречается на каждом шагу. Национальная метеослужба сообщает, что в каждый момент бушует более 4000 гроз. В это, может быть, трудно поверить, но если вы летали в самолетах, то, скорее всего, замечали, как быстро меняется погода. Сообщается также, что каждую секунду земли достигают от 100 до 300 разрядов молнии. Расстояние, на котором вы находитесь от молнии, можно подсчитать количеством секунд между вспышкой и ударом грома. Поскольку звук движется со скоростью примерно 330 метров в секунду на уровне моря, то если между вспышкой молнии и раскатом грома прошло 5 секунд, вы будете знать, что молния ударила примерно в миле (1609 м) от вас. Молния – дело нешуточное. Она бывает очень опасна. Мой

отец рассказывал, как однажды он оказался застигнутым бурей с громом и молнией. Ветер дул так сильно, что ломал опоры линий электропередач. Власть по радио убедительно просили водителей оставаться в машине и не касаться металлических предметов. Отец увидел, как провода упали на машину, в которой находилась молодая женщина. Несколько водителей тут же остановились и стали кричать ей, чтобы она оставалась в машине и не прикасалась к металлу. По словам отца, она оставалась внутри, пока не приехал сотрудник компании и не отключил электричество. Теперь можно было убрать линии высокого напряжения и освободить женщину. Резиновые шины спасли ей жизнь. Без этих изоляторов она бы погибла.

Цікаво про рослини

А что же мы будем кушать?

– Смотрите, смотрите, там белый горох с неба падает! – кричал маленький Стасик. Он залез на подоконник, уткнулся носом в стекло и продолжал кричать, пока вся семья не собралась возле него.

– Да, это же град, Стасик, – поучительно заметила старшая сестренка Ира.

– Жаль, побьет всю рассаду на огороде, вчера только посадили, – вздохнула мама и еще добавила: – Однако не будем унывать!

– А что же мы будем кушать теперь, мама? – возразила Ира.

– Разве, доченька, мы питаемся одними лишь помидорами? Не будет помидоров, будут огурцы, будут кабачки. Да что там говорить! Это еще не голод. Разве мы должны бояться, что останемся без пищи?! Вспомни, как посылал Бог ворона, чтобы тот приносил хлеб и мясо для пророка Илии во время голода. А какое чудо Бог сотворил для вдовы, которая отдала пророку последние запасы своей пищи? Помнишь?

– Помню. У нее на кухне не кончались ни мука, ни масло.

– Правильно. И сейчас Иисус

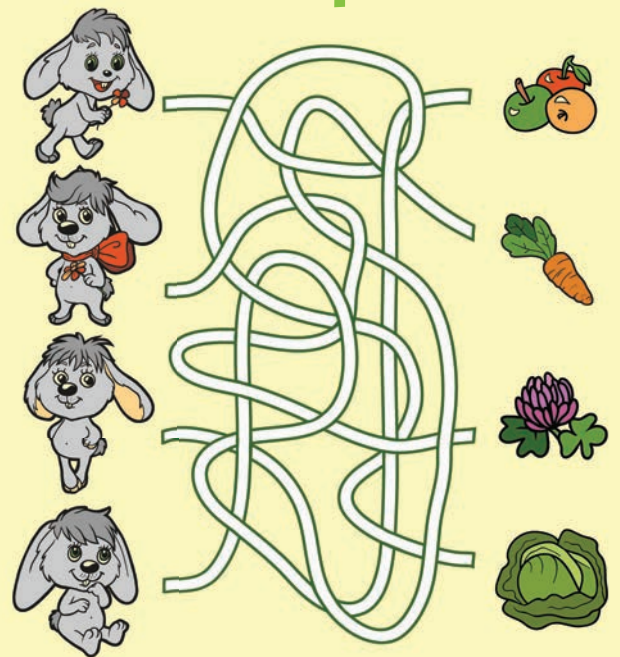
такой же, каким был в те дни. Я верю, что Бог позаботится о нас даже в самое трудное время. После этого случая прошло несколько месяцев. Ранним воскресным утром к дому, где жила семья Иры, подъехал на велосипеде мальчик лет двенадцати. Это был двоюродный брат Иры и Стасика – Андрей, который жил в соседнем селе.

– Здравствуйте, тетя Вера. Родители очень просят вас приехать к нам всей семьей, чтобы помочь в сборе урожая помидоров. Их у нас столько в этом году, как никогда! Хватит и нам, и вам.

– Ура! – закричал Стасик. – Мы поедем все вместе в гости к Андрею! Мама, папа, собирайтесь скорее!

Ира и мама улыбнулись друг другу. Они тоже обрадовались не меньше, чем Стасик. И не только возможности увидеться с родными. Как вы догадались, была еще одна причина. Ведь Иисус и на этот раз оказался верным Своему обещанию: «Ищите же прежде Царства Божия и правды Его, и это все приложится вам». Все приложится, даже помидоры!

Лабиринт

Підбери інгредієнти

Знайди відмінності

Любит Бог давать мечты –
Разные такие.
Поделись мечтою ты –
Знают пусть другие.

Бог нас любит и дает
Радость, мир и веру,
Чтоб за Ним идти вперед,
Следуя примеру.

Надія Гапко

Дарина Мяснікова

Ілона Винниченко

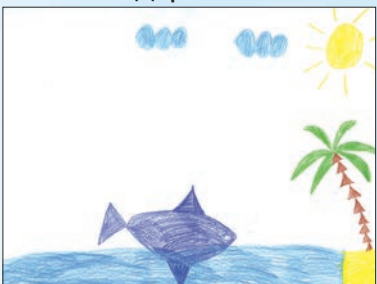
Ольга Мельниченко

Олександр Клімович

Марина Городова

Дарія Саліковська

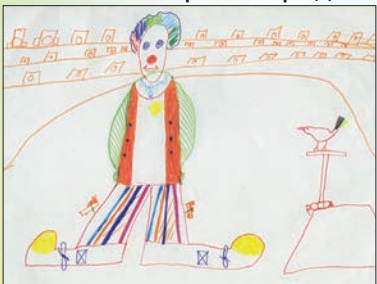
Ганна Марченко

Олексій Набок

Андрій Дідоренко

Олександр Огороков

Єгор Сурай

Діана Довжаниця

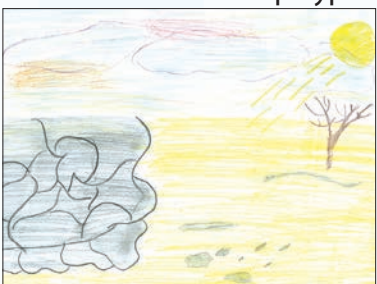
Лілія Лопатинська

Руслана Степанова

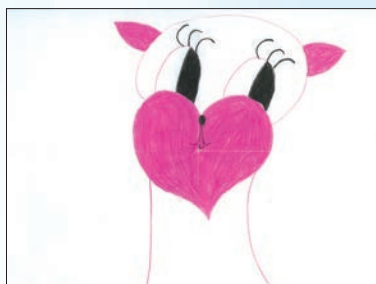
Єва Адаменко

Ліза Павликова

Вікторія М'якушко

Віра Шобей

Катерина Пелих

Телеканал
«Надія»

В ГУСТАХ
ДОБРЯЧКА

14:20
Неділя

Шукайте ТК «Надія» в кабельних мережах, Інтернеті
і на супутнику Astra 4A: 5° в.д., 12 284V, SR 27.500, FEC 3/4

Малюнки читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів. (Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Анастасія Плахта

Олександр Побігач

Анастасія Хіль

Катерина Павлюк

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Артур Аптер
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право
редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua